

РЕШЕНИЕ

№ 7928

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **5682** по описа за **2024** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) против решение № 1572/01.04.2024г. по НАХД № 1776/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 8 състав. С решението е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/11.03.2021г., издаден от АПИ, с който на „Дриймс транс“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл.102, ал.2 от същия закон. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът от СГП намира, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя като краен резултат. Към сочената дата на извършване на нарушението - 14.04.2021 г. разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, /в редакцията ДВ, бр.105 от 2018 г., в сила от 01.09.2019 г./ не е предвиждала издаването на ЕФ за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а само за нарушение на чл. 179, ал. 3 от същия закон, които по своето съдържание са различни. Така, към посочената дата законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на ЕФ. Поради това, за нарушението на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП е бил приложим процесуалният ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство, предвиден в чл. 189е, ал. 1 от ЗДвП, а именно, съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление, при наличието на предпоставките за това. Съгласно чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове, не е допустимо обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба. По изложените съображения, правилна е постановената отмяна на процесния ЕФ. Тя е в съответствие и с възприетото в решение от 21.11.2024г. по дело № С-61/23 на Съда на Европейския съюз.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски. Установява се такива да са направени в размер на 650 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие. Възражението на ответника за прекомерност на възнаграждението е неоснователно, тъй като сумата е близка до предвиденото в чл.18, ал.2 във вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Разноските са дължими от АПИ, която е юридическо лице съгласно чл.21, ал.2 от Закона за пътищата.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1572/01.04.2024г. по НАХД № 1776/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Дриймс транс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 650 (шестстотин и петдесет) лева – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.